الفبای

قرآن کریم

دار الأرقم

۳۲ فرایضی

که هر مسلمانی باید بداند

شروط ایمان شش چیز می باشد:

۱. باور و ایمان به وحدانیت و یگانگی خداوند
۲. باور و ایمان به فرشتگان
۳. باور و ایمان به کتابهای آسمانی
۴. باور و ایمان به پیامبران
۵. باور و ایمان به روز آخرت و زنده شدن دوباره در آن روز
۶. باور و ایمان به قضا و قدر و خیر–شر که همگی از طرف خداوند می باشد.

شروط اسلام پنج چیز می باشد:

۱. آوردن شهادت به صورت کلامی
۲. اقامه نماز (هر روز در ۵ نوبت)
۳. روزه گرفتن (در ماه مبارک رمضان یک ماه)
۴. زکات دادن (اگر غنی باشد سالانه یک چهلم از اموال خود)
۵. رفتن به حج (در صورت امکان یک بار عمره)

فرض وضو چهار چیز است:

۱. شستن دست و صورت
۲. شستن دستان از زانو
۳. مسح کشیدن به یک چهارم سر
۴. شستن پا از مچ پا

فرض غسل سه چیز است:

۱. مزمزه: شستن دهان با آب
۲. استنشاق: کشیدن آن به بینی
۳. شستن سر تا پا

فرض تیمم دو چیز است:

۱. نیت: برای آنچه که تیمم می کنیم نیت می نماییم
۲. ضربه: دو بار دست ها را به خاک تمیز زده، اول به صورت سپس به دستاتمان مسح میکشیم

نماز ۱۲ فرض دارد. ۶ فرض در داخل و ۶ فرض در خارج آن است. در آنچه خارج آن است شرط، در آنچه داخل آن است رکن گفته می شود.

شروط:

۱. طهارت: غسل، وضو و یا تیمم داشتن
۲. طهارت از نجاست: تمیز بودن بدن، البسه و جایی که در آن نماز می خوانیم
۳. شرط عورت: پوشاندن جاهایی که می باید پوشیده باشند
۴. استقبال از قبله: نماز می بایست رو به قبله خوانده شود
۵. وقت: ادای نماز باید در زمان معین خوانده شود
۶. نیت: به نمازی که می خوانیم باید نیت کنیم.

ارکان:

۱. افتتاح تکبیر: نماز با تکبیر شروع میشود
۲. قیام: نماز ایستاده باید اقامه شود
۳. قرائت: در نماز قسمتی از قران خوانده می شود
۴. رکوع: رکوع در نماز
۵. سجود: سجده در نماز
۶. نشستن به قدر قاعد: یعنی نشستن به قدری که بطور احتیاط بتوان آن را خواند.

آیت الکرسی

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

اَللّٰهُ لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ لَا تَأْخُذُهُ سِنَةٌ وَلَا نَوْمٌ لَهُ
مَا فِي السَّمٰوَاتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ
عِنْدَهُ اِلَّا بِاِذْنِهِ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ اَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا
يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِنْ عِلْمِهِ اِلَّا بِمَا شَآءَ وَسِعَ كُرْسِيُّهُ
السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضَ وَلَا يَؤُدُهُ حِفْظُهُمَا وَهُوَ الْعَلِيُّ
الْعَظِيمُ ۝

مفهوم:

«خداست که معبودي جز او نیست؛ زنده و برپادارنده است؛ نه خوابي سبک او را فرو مي‌گيرد و نه خوابي گران؛ آنچه در آسمانها و آنچه در زمين است، از آنِ اوست. کيست آن کس که جز به اذن او در پيشگاهش شفاعت کند؟ آنچه در پيش روي آنان و آنچه در پشت سرشان است مي‌داند. و به چيزي از علم او، جز به آنچه بخواهد، احاطه نمي‌يابند. کرسي او آسمانها و زمين را در بر گرفته، و نگهداري آنها بر او دشوار نيست، و اوست والاي بزرگ».

سوره های که در حین نماز خوانده میشود

سوره فلق

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

قُلْ اَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ ﴿١﴾ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ ﴿٢﴾ وَمِنْ شَرِّ
غَاسِقٍ اِذَا وَقَبَ ﴿٣﴾ وَمِنْ شَرِّ النَّفَّاثَاتِ فِي الْعُقَدِ ﴿٤﴾
وَمِنْ شَرِّ حَاسِدٍ اِذَا حَسَدَ ﴿٥﴾

سوره ناس

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

قُلْ اَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ ﴿١﴾ مَلِكِ النَّاسِ ﴿٢﴾ اِلٰهِ النَّاسِ ﴿٣﴾
مِنْ شَرِّ الْوَسْوَاسِ الْخَنَّاسِ ﴿٤﴾ اَلَّذِي يُوَسْوِسُ فِي
صُدُورِ النَّاسِ ﴿٥﴾ مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ ﴿٦﴾

سوره های که در حین نماز خوانده میشود

سوره تبت (المسد)

بِسْمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحْمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

تَبَّتْ يَدَآ أَبِى لَهَبٍ وَتَبَّ ﴿١﴾ مَآ أَغْنَىٰ عَنْهُ مَالُهُۥ وَمَا
كَسَبَ ﴿٢﴾ سَيَصْلَىٰ نَارًا ذَاتَ لَهَبٍ ﴿٣﴾ وَٱمْرَأَتُهُۥ
حَمَّالَةَ ٱلْحَطَبِ ﴿٤﴾ فِى جِيدِهَا حَبْلٌ مِّن مَّسَدٍۭ ﴿٥﴾

سوره اخلاص

بِسْمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحْمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

قُلْ هُوَ ٱللَّهُ أَحَدٌ ﴿١﴾ ٱللَّهُ ٱلصَّمَدُ ﴿٢﴾ لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ
﴿٣﴾ وَلَمْ يَكُن لَّهُۥ كُفُوًا أَحَدٌۢ ﴿٤﴾

سوره های که در حین نماز خوانده میشود

سوره کافرون

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

قُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ ﴿١﴾ لَا أَعْبُدُ مَا تَعْبُدُونَ ﴿٢﴾ وَلَا أَنتُمْ
عَابِدُونَ مَا أَعْبُدُ ﴿٣﴾ وَلَا أَنَا عَابِدٌ مَّا عَبَدتُّمْ ﴿٤﴾ وَلَا أَنتُمْ
عَابِدُونَ مَا أَعْبُدُ ﴿٥﴾ لَكُمْ دِينُكُمْ وَلِيَ دِينِ ﴿٦﴾

سوره نصر

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

إِذَا جَاءَ نَصْرُ اللَّهِ وَالْفَتْحُ ﴿١﴾ وَرَأَيْتَ النَّاسَ يَدْخُلُونَ فِي
دِينِ اللَّهِ أَفْوَاجًا ﴿٢﴾ فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ وَاسْتَغْفِرْهُ
إِنَّهُ كَانَ تَوَّابًا ﴿٣﴾

سوره های که در حین نماز خوانده میشود

سوره ماعون

بِسْمِ اللهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

اَرَاَيْتَ الَّذِى يُكَذِّبُ بِالدِّينِ ﴿١﴾ فَذٰلِكَ الَّذِى يَدُعُّ الْيَتِيمَ
﴿٢﴾ وَلَا يَحُضُّ عَلٰى طَعَامِ الْمِسْكِينِ ﴿٣﴾ فَوَيْلٌ لِلْمُصَلِّينَ ﴿٤﴾
اَلَّذِينَ هُمْ عَنْ صَلَاتِهِمْ سَاهُونَ ﴿٥﴾ اَلَّذِينَ هُمْ يُرَآؤُنَ ﴿٦﴾
وَيَمْنَعُونَ الْمَاعُونَ ﴿٧﴾

سوره کوثر

بِسْمِ اللهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

اِنَّآ اَعْطَيْنَاكَ الْكَوْثَرَ ﴿١﴾ فَصَلِّ لِرَبِّكَ وَانْحَرْ ﴿٢﴾
اِنَّ شَانِئَكَ هُوَ الْاَبْتَرُ ﴿٣﴾

سوره فیل

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

أَلَمْ تَرَ كَيْفَ فَعَلَ رَبُّكَ بِأَصْحَابِ الْفِيلِ ﴿١﴾ أَلَمْ يَجْعَلْ
كَيْدَهُمْ فِي تَضْلِيلٍ ﴿٢﴾ وَأَرْسَلَ عَلَيْهِمْ طَيْرًا أَبَابِيلَ ﴿٣﴾
تَرْمِيهِمْ بِحِجَارَةٍ مِنْ سِجِّيلٍ ﴿٤﴾ فَجَعَلَهُمْ كَعَصْفٍ مَأْكُولٍ ﴿٥﴾

سوره قریش

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

لِإِيلَافِ قُرَيْشٍ ﴿١﴾ إِيلَافِهِمْ رِحْلَةَ الشِّتَاءِ وَالصَّيْفِ ﴿٢﴾
فَلْيَعْبُدُوا رَبَّ هَٰذَا الْبَيْتِ ﴿٣﴾ الَّذِي أَطْعَمَهُمْ مِنْ جُوعٍ
وَآمَنَهُمْ مِنْ خَوْفٍ ﴿٤﴾

سوره های که در حین نماز خوانده میشود

سوره حمد

بِسْمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحْمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ ﴿١﴾
ٱلْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ ٱلْعَٰلَمِينَ ﴿٢﴾ ٱلرَّحْمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ ﴿٣﴾ مَٰلِكِ يَوْمِ
ٱلدِّينِ ﴿٤﴾ إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ ﴿٥﴾ ٱهْدِنَا ٱلصِّرَٰطَ
ٱلْمُسْتَقِيمَ ﴿٦﴾ صِرَٰطَ ٱلَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ غَيْرِ ٱلْمَغْضُوبِ
عَلَيْهِمْ وَلَا ٱلضَّآلِّينَ ﴿٧﴾

مفهوم:

به نام خداوند رحمتگر مهربان (۱)

ستایش خدايي را که پروردگار جهانیان (۲)

رحمتگر مهربان (۳)

و خداوند روز جزاست (۴)

بار الها تنها تو را مي پرستیم و تنها از تو یاري مي جوییم (۵)

ما را به راه راست هدایت فرما (۶)

راه آنان که گرامي شان داشته اي نه راه مغضوبین و نه راه گمراهان (۷)

شروط ایمان

اَللّٰهُ اَكْبَرُ

اٰمَنْتُ بِاللّٰهِ وَمَلٰئِكَتِهٖ وَكُتُبِهٖ وَرُسُلِهٖ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ وَبِالْقَدَرِ خَيْرِهٖ وَشَرِّهٖ مِنَ اللّٰهِ تَعَالٰى وَالْبَعْثُ بَعْدَ الْمَوْتِ حَقٌّ ۞ اَشْهَدُ اَنْ لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ ۞ وَاَشْهَدُ اَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ

مفهوم:

من، بر وجود خداوند، فرشتگان، کتابهای آسمانی، پیامبران، روز قیامت، نیک و بد قضا و قدر از طرف خداوند ایمان آوردم.

زنده شدن بعد از مرگ حق می باشد. (حقیقت دارد).

شهادت میدهم، غیر از خداوند متعال خدایی دیگری وجود ندارد.

باز شهادت میدهم، که محمد سلام اله علیه و سلم بنده و رسول خداوند می باشد.

قرآن بخوان و بلند مرتبه شو؛ هرچقدر بخوانی، همان قدر بلند مرتبه می شوی.

(حدیث شریف)

دعاهایی که در نماز خوانده می شود

عَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ وَعَلَىٰ آلِ إِبْرَاهِيمَ إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ ۞

رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ

رَبَّنَا اغْفِرْ لِي وَلِوَالِدَيَّ وَلِلْمُؤْمِنِينَ يَوْمَ يَقُومُ الْحِسَابُ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

اَللّٰهُ أَكْبَرُ

اَللّٰهُمَّ إِنَّا نَسْتَعِينُكَ وَنَسْتَغْفِرُكَ وَنَسْتَهْدِيكَ وَنُؤْمِنُ بِكَ وَنَتُوبُ إِلَيْكَ وَنَتَوَكَّلُ عَلَيْكَ وَنُثْنِي عَلَيْكَ الْخَيْرَ كُلَّهُ نَشْكُرُكَ وَلَا نَكْفُرُكَ وَنَخْلَعُ وَنَتْرُكُ مَنْ يَفْجُرُكَ .

اَللّٰهُمَّ إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَلَكَ نُصَلِّي وَنَسْجُدُ وَإِلَيْكَ نَسْعَىٰ وَنَحْفِدُ نَرْجُو رَحْمَتَكَ وَنَخْشَىٰ عَذَابَكَ ۞ إِنَّ عَذَابَكَ بِالْكُفَّارِ مُلْحِقٌ ۞

دعاهایی که در نماز خوانده می شود

اَللّٰهُ اَكْبَرُ

سُبْحَانَكَ اللّٰهُمَّ وَبِحَمْدِكَ ۞ وَتَبَارَكَ اسْمُكَ ۞ وَتَعَالٰى جَدُّكَ (وَجَلَّ ثَنَاؤُكَ) وَلَآ اِلٰهَ غَيْرُكَ ۞

(تنها در نماز میت خوانده می شود)

اَللّٰهُ اَكْبَرُ

اَلتَّحِيَّاتُ لِلّٰهِ وَالصَّلَوَاتُ وَالطَّيِّبَاتُ ۞ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ اَيُّهَا النَّبِيُّ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَكَاتُهُ ۞ اَلسَّلَامُ عَلَيْنَا وَعَلٰى عِبَادِ اللّٰهِ الصَّالِحِينَ ۞ اَشْهَدُ اَنْ لَآ اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَاَشْهَدُ اَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلٰى اٰلِ مُحَمَّدٍ كَمَا صَلَّيْتَ عَلٰى اِبْرَاهِيمَ وَعَلٰى اٰلِ اِبْرَاهِيمَ اِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ

اَللّٰهُمَّ بَارِكْ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَعَلٰى اٰلِ مُحَمَّدٍ كَمَا بَارَكْتَ عَلٰى اِبْرَاهِيمَ وَعَلٰى اٰلِ اِبْرَاهِيمَ اِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ ۞

دعاهای کوتاهی که به هنگام نماز خوانده میشود

سُبْحَانَ رَبِّيَ ٱلْعَظِيمِ	در رکوع سه یا پنج مرتبه خوانده میشود(۱)
سَمِعَ ٱللَّهُ لِمَنْ حَمِدَهُ	بعد از بلند شدن از رکوع (۲)
رَبَّنَا لَكَ ٱلْحَمْدُ	بعد از بلند شدن از رکوع (۳)
سُبْحَانَ رَبِّيَ ٱلْأَعْلَىٰ	در سجده سه یا پنج بار خوانده میشود (۴)
اَلسَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ ٱللَّهِ	بعد از اتمام نماز به چپ و راست سلام کرده و خوانده می شود (۵)
اَللّٰهُمَّ اَنْتَ السَّلَامُ وَمِنْكَ ٱلسَّلَامُ تَبَارَكْتَ يَا ذَا ٱلْجَلَالِ وَٱلْإِكْرَامِ	بعد از سلام خوانده می شود(۶)

مفهوم:

(۱) ای پروردگار متعال، تو را از همه نقصان ها بدور می دارم.

(۲) خداوند بر تمامی کسانی که او را حمد می کنند شنوا است.

(۳) پروردگارا، حمد تنها برای توست.

(۴) ای پروردگار متعال، تو را از همه نقصان ها بدور می دارم.

(۵) سلام و رحمت پروردگار بر شما باد.

(۶) ای پروردگار، تو از همه عیوب بدور می باشی، هر امنیت و پایداری از آن توست. ای صاحب کرامت و عظمت، پروردگارا، شن شأن و عظمت تو برتر از همه می باشد.

در بعضی وقت ها الف (ا) بدون حرکه و
الف لام (ال) بدون حرکه خوانده نمی شود.

قَالُوا	قَامُوا	اٰمَنُوا	رَاَوْا	خَلَوْا
وَالْحَمْدُ	وَالْعَالَمِينَ	وَاغْفِرْلَنَا	وَارْحَمْنَا	وَارْعَوْا
وَالسَّلَامُ	وَالشَّمْسُ	وَالنَّاسُ	وَالتِّينِ	وَالزَّيْتُونِ
وَالنَّجْمِ	وَالذَّاكِرُ	وَالزَّاهِدُ	وَالصَّيْفِ	تَهْتَدُوا

الله لفظ جلاله

در لفظ الله «لام» حرف قبلی با حرکه فتحه و یا کسره به صورت کلفت و ضمه به صورت نازک خوانده میشود.

اَللّٰهُ	بِاللّٰهِ	تَاللّٰهِ	مِنَ اللّٰهِ	اَهْلُ اللّٰهِ
لٰكِنَّ اللّٰهَ	رَضِيَ اللّٰهُ	نِعْمَةَ اللّٰهِ	رَسُولُ اللّٰهِ	يُثَبِّتُ اللّٰهُ
نَصْرُ اللّٰهِ	اٰيَاتُ اللّٰهِ	بِعِلْمِ اللّٰهِ	بِاِذْنِ اللّٰهِ	وَلِلّٰهِ
اٰيَاتُ اللّٰهِ	عِنْدَ اللّٰهِ	عِنْدَ اللّٰهِ	عَبْدُ اللّٰهِ	شَعَائِرِ اللّٰهِ

ـٓ علامت مد

وقتی روی حرفی قرار میگیرد به اندازه چهار الف کشیده میشود.
(یعنی به میزان چهار انگشت طول داده میشود)

جَآءَ	شَآءَ	سُوٓءَ	جِیٓءَ	اَوْلِیَآءَ
یٰۤاَیُّهَا	لَآ اَعْبُدُ	اِذَا جَآءَ	اٰبَآؤُکُمْ	اَبْنَآؤُکُمْ
دَآبَّةٌ	کَآفَّةً	اَلْحَآقَّةُ	مَلٰٓئِکَةُ	اُولٰٓئِکَ
یَشَآءُ	شُهَدَآءُ	اِنَّآ اِلَیْهِ	سَوَآءً	قَآئِمَةٌ

ـٰ ـٖ کشیده

بر رو و زیر حروف قرار داده شده و این علامت نشان دهنده بالا یا پایین کشیده بودن آن حرف را نشان می دهد. به مقدار یک الف کشیده میشود.

اٰمَنَ	اٰدَمَ	اٰیَاتٌ	هٰذَا	هٰهُنَا
رَحْمٰنُ	قُرْاٰنُ	لُقْمٰنُ	سَمٰوَاتُ	اٰتٍ
اِبْرٰهِیمَ	اِسْمٰعِیلُ	هٰرُونُ	اِلٰهُکُمْ	اٰتِیهُمْ
فَاٰوٰیکُمْ	صَلٰوةُ	زَکٰوةُ	حَیٰوةُ	وَالضُّحٰی

ـه ه ضمیر

در انتهای کلمه با صدای «هِ» در صورتی که حرف قبلی حرکه دار باشد به صورت کشیده خوانده می شود.

لَهُ	اَهْلُهُ	قَوْلُهُ	مَالُهُ	رَبُّهُ
خَلْقُهُ	شَطْرَهُ	بَيْنَهُ	اَجْرَهُ	وَجْهَهُ
كُتُبِهِ	رُسُلِهِ	بِاِذْنِهِ	بَعْدَهُ	خَلْفَهُ
رِزْقِهِ	عِلْمِهِ	سَبِيلِهِ	زِينَتِهِ	اَبِيهِ
بِرَحْمَتِهِ	بِعِبَادِهِ	نُوَلِّهِ	وَنُصْلِهِ	لَقِيَهُ
عَلَيْهِ	اِلَيْهِ	نُذِقْهُ	عَمِلَتْهُ	فِيهِ
يَهْدِيهِ	يُغْنِيهِ	اَنْجَيْنَاهُ	عَلَّمْنَاهُ	عَقَلُوهُ

وَصَاحِبَتِهِ وَبَنِيهِ ۞ اٰمَنَّا بِهِ وَعَلَيْهِ تَوَكَّلْنَا

وَمَا يُغْنِي عَنْهُ مَالُهُ اِذَا تَرَدّٰى

ٌ ٌ ٌ تنوین

بین دو حرف ضمه قرار میگیرد. در حروف کلفت با صدای «اون» و در حروف نازک «اؤن» خوانده می شود.

اَزَلٌ	اَبَدٌ	اَرْضٌ	اُمٌّ	زَرْعٌ
غَالِبٌ	خَالِقٌ	حَامِدٌ	حَافِظٌ	كَاشِفٌ
رَازِقٌ	رَزَّاقٌ	غُفْرَانٌ	فُرْقَانٌ	مِيزَانٌ
شَهِيدٌ	شَدِيدٌ	خَبِيرٌ	حَمِيدٌ	مَجِيدٌ
سَلَامٌ	طَعَامٌ	مَتَاعٌ	لِبَاسٌ	كِتَابٌ
مُحَمَّدٌ	رَسُولٌ	وُجُوهٌ	قُدُّوسٌ	سِنَةٌ
اَدَاءٌ	شِفَاءٌ	عُلُوٌّ	عَرَبِيٌّ	حُبٌّ

فِيهَا عَيْنٌ جَارِيَةٌ فِيهَا سُرُرٌ مَرْفُوعَةٌ. وُجُوهٌ. نَاضِرَةٌ.

لَا تَأْخُذُهُ سِنَةٌ وَلَا نَوْمٌ. وَاللّٰهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ.

تنوین ـٍـ

دو کسره ٍ زیر حروف نوشته میشود. در حروف کلفت با صدای «ائن» و در حروف نازک «اِن» خوانده میشود.

وَرَعٍ	وَرَقٍ	وَزْنٍ	وَرْدٍ	لَهَبٍ
وَاحِدٍ	غَاسِقٍ	فَاسِقٍ	كَاذِبٍ	حَاسِدٍ
سَلَامٍ	كَلَامٍ	جَوَابٍ	كِرَامٍ	قِيَامٍ
تَضْلِيلٍ	سِجِّيلٍ	قُرَيْشٍ	كَعَصْفٍ	مَأْكُولٍ
مَمْنُونٍ	مِنْ جُوعٍ	يَوْمَئِذٍ	مَسَدٍ	كَبَدٍ
صَفٍّ	شَرٍّ	غَنِيٍّ	جَدٍّ	عَلِيٍّ
اِمْكَانٍ	اِنْكَارٍ	اِسْلَامٍ	اِيمَانٍ	اِحْسَانٍ

تَرْمِيهِمْ بِحِجَارَةٍ مِنْ سِجِّيلٍ فَجَعَلَهُمْ كَعَصْفٍ مَأْكُولٍ

اَلَّذِي اَطْعَمَهُمْ مِنْ جُوعٍ وَآمَنَهُمْ مِنْ خَوْفٍ

ـًـ تنوین

به مفهوم نون می باشد. در انتهای کلمه قرار می گیرد. در حرف کلفت با صدای «آن» و در حرف نازک «اِن» خوانده می شود.

ثَمَنًا	عَمَلًا	بَشَرًا	رَغَدًا	حَسَنًا
سُبُلًا	كُفُوًا	عِلْمًا	نُزُلًا	كُتُبًا
جِدًّا	شَرًّا	حَقًّا	عَرَبِيًّا	عُلُوًّا
اَفْوَاجًا	اَشْتَاتًا	اَوْتَادًا	تَوَّابًا	وَهَّابًا
رُجُومًا	كَبِيرًا	سَمِيعًا	بَصِيرًا	هُودًا
جَزَاءً	نِدَاءً	دُعَاءً	صَبْرًا	عَظِيمًا
مُحْسِنًا	مُكْرِمًا	عُرُبًا	رُسُلًا	صَرْصَرًا

وَاَرْسَلَ عَلَيْهِمْ طَيْرًا اَبَابِيلَ

وَكَانَ اللّٰهُ عَفُوًّا غَفُورًا

ــّـ تشدید

برروی حروف قرار می گیرد. حرف قبلی را به خود
وابسته کرده و دوبار خوانده می شود.

اِنَّ	اَنَّ	دَلَّ	رَدَّ	رَبَّ
شَدَّ	مَدَّ	جَلَّ	فَرَّ	سَرَّ
عَلَّمَ	بَلَّغَ	سَبَّحَ	قَدَّرَ	حَدَّثَ
يُعَلِّمُ	يُبَلِّغُ	يُسَبِّحُ	يُقَدِّرُ	يُحَدِّثُ
اَلْحَقُّ	اَلْحَىُّ	قَيُّومُ	قُدُّوسُ	اَيُّوبُ
رَبِّى	اِنِّى	عَنِّى	كُوِّرَتْ	قَدَّمَتْ
صَدَّقَتْ	يُكَذِّبُ	نُيَسِّرُ	يُفَرِّقُ	عَرَّفْتُمْ

اَلَّذِى اَنْقَضَ ظَهْرَكَ

اِنَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا

ْ جزم

برروی حروف قرار می گیرد. حرف قبلی را به خود وابسته می کند.
دو حرف با ضرب به یکدیگر خوانده می شود.

اَنْ	لَنْ	لَمْ	کَیْ	اِذَنْ
اِنْ	مِنْ	اِذْ	زِدْ	هِمْ
قُلْ	کُنْ	خُذْ	مُرْ	هِمْ
نِعْمَ	کَیْفَ	بَعْدَ	نَحْنُ	سَوْفَ
اِنْ یَقُلْ	اِنْ تَغْفِرْ	مَنْ مَاتَ	مَنْ صَامَ	قَدْ قَامَتْ
لَمْ یَلِدْ	وَلَمْ یُولَدْ	وَلَمْ یَکُنْ	لَنْ یَعُودَ	لَمْ یَدْخُلُوا
نَسْتَعِینُ	مُهْتَدُونَ	اَنْعَمْتَ	عَلَیْهِمْ	وَجَدْتُمْ

اَلَمْ نَشْرَحْ لَكَ صَدْرَكَ وَ وَضَعْنَا عَنْكَ وِزْرَكَ

وَرَفَعْنَا لَكَ ذِكْرَكَ فَاِذَا فَرَغْتَ فَانْصَبْ

حرف مد «و» = حرف کشیده

اگر حرف قبل واو بدون حرکه، حرفی با ضمه باشد،
به صورت (اؤ) کشیده خوانده می شود.

اَعُوذُ	نَعُوذُ	اَقُولُ	يَقُولُ	يَكُونُ
نُوحُ	لُوطُ	هُودُ	رُوحُ	نُورُ
قَالُوا	جَابُوا	كَانُوا	عَمِلُوا	جَلَسُوا
يَصُومُونَ	تَصُومُونَ	يَمُوتُونَ	يَسُومُونَ	يَعُودُونَ
يَلِدُونَ	يَصِفُونَ	يَجِدُونَ	يَقِفُونَ	يَرِدُونَ
خَاشِعُونَ	خَالِدُونَ	خَامِدُونَ	سَامِدُونَ	رَاجِعُونَ
يُرِيدُونَ	يُمِيتُونَ	يُحِيطُونَ	يُقِيمُونَ	يُجِيبُونَ

«خداوند متعال با این قرآن اقوام را به مقام والا می رساند».
(حدیث شریف)

ـُـ ضمه

برروی حروف نوشته میشود. به شکل واو کوچک می باشد. در حروف کلفت «او» و حروف نازک «اؤ» خوانده می شود.

اُذِنَ	اُخِذَ	اَدُبَ	اَرْضُ	اُمِرَ
حَسُنَ	كَبُرَ	ضَعُفَ	كَثُرَ	عَظُمَ
شُكِرَ	ذُكِرَ	حُشِرَ	غُلِبَ	جُمِعَ
وُضِعَ	وُصِفَ	وُرِدَ	وُرِثَ	وُجِدَ
رُسُلُ	صُحُفِ	نُزِلَ	ثُلُثُ	خُلِقَ
يَصِفُ	يَرِدُ	يَقِفُ	يَلِدُ	يَجِدُ
يُطَافُ	يُقَالُ	تُثِيرُ	اُجِيبَ	يُعِيدُ

«کسی که در دلش آیه و یا سوره ای از قرآن در آن نباشد، همچون خانه ای ویران می باشد»

(حدیث شریف)

حرف مد= حرف کشیده

در «ی» بدون حرکه صداهای قبلی خود با صدای کشیده «ای» خوانده می شود. بعضا نیز «آ» با صدای کشیده خوانده می شود.

قِيلَ	خِيفَ	نِيلَ	كِيدَ	كِيلَ
كَافِي	وَافِي	شَافِي	نَادِي	نَابِي
رَاجِي	غَازِي	نَاجِي	آبِي	لَفِي
يَتِيمَ	يَقِينَ	جَحِيمَ	نَعِيمَ	عَظِيمِ
اَبَابِيلَ	قَوَارِيرَ	مَصَابِيحَ	صَابِرِينَ	رَاكِعِينَ
اِلَىٰ	عَلَىٰ	تَعَالَىٰ	يَسْعَىٰ	هُدَىٰ
مُوسَىٰ	عِيسَىٰ	طُوبَىٰ	مَوْلَىٰ	بُشْرَىٰ

«در خانه هایتان قرآن زیاد قرائت کنید. زیرا در خانه ای که در آن قرآن خوانده نمیشود، خیر کم، شر زیاد می باشد. آن خانه هر زمان در تنگنا می باشد» (حدیث شریف)

ـِـ کسره

زیر حروف نوشته می شود. در حروف کلفت «ای»
و در حروف نازک «ائ» خوانده می شود.

اَذِنَ	اَزِفَ	اَثِمَ	رَدِفَ	رَكِبَ
حَسِبَ	رَحِمَ	حَمِدَ	حَفِظَ	خَدِمَ
شَرِبَ	شَبِعَ	لَبِسَ	قَبِلَ	سَمِعَ
فَهِمَ	عَلِمَ	عَجِبَ	شَفِقَ	خَشِيَ
وَرِثَ	وَرِشَ	وَرِمَ	نَشِطَ	نَسِيَ
لَزِمَ	سَلِمَ	لَحِنَ	لَعِبَ	رَضِيَ
كَوَاكِبَ	سَلَاسِلَ	مَشَارِقَ	مَغَارِبَ	مَسَاكِنَ

«نیک ترین شما، یاد گیرندگان قرآن کریم
و سپس یاد دادن آن به دیگران است»

(حدیث شریف)

حرف مد= حرف کشیده

هرگاه بعد از حرف مفتوح، حرف «الف» قرار گیرد (ـَـا) آن الف با صدای کشیده خوانده خواهد شد.

دَامَ	رَامَ	زَادَ	زَارَ	ذَاقَ
تَابَ	طَابَ	رَاحَ	فَاتَ	مَاتَ
اَجَابَ	اَرَادَ	اَخَافَ	بَادَرَ	بَاعَدَ
تَابَا	قَالَا	بَلَغَا	كَانَا	قَامَا
تَوَاعَدَ	قَابَلَ	حَافَظَ	قَاتَلَ	كَاتَبَ
مَا كَانَ	مَاشَاءَ	مَا قَامَ	مَا كَذَبَ	مَا قَالَ
صَافَحَ	ظَاهَرَ	جَاوَزَ	نَاصَرَ	جَالَسَ

«به دو گروه غبطه خواهند نمود. اولین آن، کسانی که قرآن یاد میگیرند و بطور مدام قرائت میکند، دومین آن کسانی که اموال زیاد خود را در راه خداوند صرف می کنند». (حدیث شریف)

ـَـ فتحه

بر روی حروف گذارده می شود. فتحه حروف کلفت را به «آ»
و حروف نازک را به «اِ» تبدیل می کند.

اَدَبَ	اَحَدَ	اَنَسَ	اَبَدَ	اَجَرَ
خَلَقَ	صَدَقَ	رَزَقَ	وَقَبَ	وَرَقَ
دَرَكَ	دَرَجَ	تَرَكَ	وَزَنَ	وَرَدَ
جَلَسَ	جَسَدَ	حَسَدَ	حَلَبَ	كَسَبَ
كَتَبَ	كَسَرَ	بَعَثَ	بَصَرَ	حَشَرَ
عَدَلَ	قَدَرَ	نَزَلَ	وَلَدَ	رَفَثَ
وَجَدَ	دَخَلَ	ضَرَبَ	فَتَحَ	غَفَرَ

«قرآن بر دلهای مرده حیات می بخشد»

(حدیث شریف)

طرز خواند اعراب

حرکات برروی حروف فتحه، کسره، ضمه می باشند.

اَ	اِ	اُ	بَ	بِ	بُ	تَ	تِ	تُ
ثَ	ثِ	ثُ	جَ	جِ	جُ	حَ	حِ	حُ
خَ	خِ	خُ	دَ	دِ	دُ	ذَ	ذِ	ذُ
رَ	رِ	رُ	زَ	زِ	زُ	سَ	سِ	سُ
شَ	شِ	شُ	صَ	صِ	صُ	ضَ	ضِ	ضُ
طَ	طِ	طُ	ظَ	ظِ	ظُ	عَ	عِ	عُ
غَ	غِ	غُ	فَ	فِ	فُ	قَ	قِ	قُ
كَ	كِ	كُ	لَ	لِ	لُ	مَ	مِ	مُ
نَ	نِ	نُ	وَ	وِ	وُ	هَ	هِ	هُ
یَ	یِ	یُ	لاَ	لاِ	لاُ	فُ	رِ	ضَ

نوشتن حروف در آغاز، وسط و انتها

نوشتن حروف در آغاز

ا	بـ	تـ	ثـ	جـ	حـ	خـ	د	ذ
ر	ز	سـ	شـ	صـ	ضـ	طـ	ظـ	عـ
غـ	فـ	قـ	کـ	لـ	مـ	نـ	و	هـ یـ

نوشتن حروف در وسط

ـا	ـبـ	ـتـ	ـثـ	ـجـ	ـحـ	ـخـ	ـد	ـذ
ـر	ـز	ـسـ	ـشـ	ـصـ	ـضـ	ـطـ	ـظـ	ـعـ
ـغـ	ـفـ	ـقـ	ـکـ	ـلـ	ـمـ	ـنـ	ـو	ـهـ ـیـ

نوشته شدن حروف در انتها

ـا	ـب	ـت	ـث	ـج	ـح	ـخ	ـد	ـذ
ـر	ـز	ـس	ـش	ـص	ـض	ـط	ـظ	ـع
ـغ	ـف	ـق	ـك	ـل	ـم	ـن	ـو	ـه ـی

اطلاعات کلی

ب	ح	ذ	ن	رر	ج	ث
د	ى	زز	ك	خ	س	غ
ت	و	ف	ط	مم	ق	ص
ع	س	ل	ض	هه	ظ	اء

حرف زیر را با یکدیگر مقایسه و به تفاوت بین آنها توجه
و اسامی آنها را بخوانید.

ت ط	د ض	ض ظ	ق ك

ث س ص	ح خ ه	ذ ز ظ

حروف زیر، هر زمان کلفت خوانده می شود.

خ	ص	ض	ط	ظ	غ	ق

حروف «ر» و «ل» در بعضی حروف نازك، و بعضا کلفت خوانده می شود.

اطلاعات کلی

قرآن کریم متشکل از ۲۹ حرف بیصدا می باشد. این حروف با صدای مشخص به خود قرائت می گردند. برای ادای کامل این صداها می بایست به هجای آموزشی گوش فرا داد.

ت	ط	د	ض	ظ
ك	ق	ث	س	ص
ح	خ	ه	ذ	ز
ى	لا	و	ن	ا
ع	ر	ف	ج	ب
ل	غ	م	ک	ش

«قرآن را قرائت کنید. زیرا قاریان قرآن، در روز قیامت، با شفاعت پیش خواهند آمد»

(حدیث شریف)

بسم الله الرحمن الرحيم

رَبِّ يَسِّرْ وَلَا تُعَسِّرْ رَبِّ تَمِّمْ بِالْخَيْرِ

ء ا	ب	ت	ث	ج
ح	خ	د	ذ	ر ر
ز ز	س	ش	ص	ض
ط	ظ	ع	غ	ف
ق	ك ک		ل	م م
ن ں	و	ه ه	لا لا	ے ى

الفبای
قرآن کریم

خط
علی حسین اوغلو

انتشارات اِرکام ۲۰۱۶ / ۱۴۳۸ هجری قمری

عنوان اصلی : Kur'an-ı Kerim Elifbâsı
مترجم : پیمان کاظمی
طراح روی جلد: راسم شکیرو
آدرس:
İkitelli Organize Sanayi Bölgesi Mahallesi, Atatürk Bulvarı
Haseyad 1. Kısım No: 60/3-C Başakşehir, Istanbul, Turkey
تلفن : ۰۰۹۰-۲۱۲) ۶۷۱-۰۷۰۰) فکس : ۰۰۹۰-۲۱۲) ۶۷۱-۰۷۴۸)
ایمیل : info@islamicpublishing.net وبسایت : www.islamicpublishing.net

استانبول ۲۰۱۶
ناشر: چاپخانه ارکام

Language : Persian